

Niniejszą Konwencję sporządzono w Warszawie, dnia 21 stycznia 1958 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwie teksty posiadają jednakową moc.

Na dowód czego wymienieni wyżej Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

(—) Z. Sznek

Z upoważnienia Rządu
Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich

(—) P. A. Abrasimow

Настоящая Конвенция составлена в Варшаве 21 января 1958 года, в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

В удостоверение чего вышеназванные Уполномоченные подписали настоящую Конвенцию и скрепили ее печатями.

По уполномочию
Правительства Польской
Народной Республики

(—) З. Шнек

По уполномочию
Правительства Союза
Советских
Социалистических
Республик

(—) П. Абрасимов

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 15 kwietnia 1958 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

144

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 maja 1958 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie uregulowania obywatelstwa osób o podwójnym obywatelstwie, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 11 Konwencji między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w sprawie uregulowania obywatelstwa osób o podwój-

nym obywatelstwie, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r., nastąpiła w Moskwie dnia 8 maja 1958 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

145

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisana w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 stycznia 1958 roku podpisana została w Warszawie Konwencja Konsularna między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA KONSULARNA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich,

КОНСУЛЬСКАЯ КОНВЕНЦИЯ

между Польской Народной Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик

Государственный Совет Польской Народной Республики и Президиум Верховного Совета Союза Советских Социалистических Республик,

pragnąc uregulować w duchu przyjaźni i współpracy stosunki konsularne między obu Państwami,

postanowiły zawrzeć niniejszą Konwencję i w tym celu wyznaczyły swych Pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Rapackiego Adama, Ministra Spraw Zagranicznych
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych
Republik Radzieckich —

Abrasimowa Piotra Andrejewicza, Ambasadora Nad-
zwyczajnego i Pełnomocnego Związku Socjalistycz-
nych Republik Radzieckich w Polskiej Rzeczypospo-
litej Ludowej,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za
dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na na-
stępujące postanowienia:

CZĘŚĆ I

Definicje

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej Konwencji:

1) określenie „konsul” oznacza każdą osobę, posiadającą
obywatelstwo państwa wysyłającego, która otrzymała od
państwa przyjmującego exequatur lub inne, choćby tymcza-
sowe zezwolenie na działanie w charakterze konsula gene-
ralnego, konsula, wicekonsula lub agenta konsularnego;

2) określenie „funkcjonariusz konsularny” oznacza każdą
osobę z wyjątkiem konsula, która pełni funkcje konsularne
i posiada obywatelstwo państwa wysyłającego; określenie to
nie obejmuje personelu technicznego i służby domowej;

3) określenie „pracownik konsulatu” oznacza każdą oso-
bę zatrudnioną w konsulacie;

4) określenie „konsulat” oznacza konsulaty generalne,
konsulaty, wicekonsulaty i agencje konsularne;

5) określenie „archiwum konsulatu” obejmuje urzędową
korespondencję, dokumenty oraz szafy i inne ruchomości
biurowe przeznaczone do ich przechowywania;

6) określenie „obywatel państwa...” oznacza osoby fizycz-
ne posiadające obywatelstwo tego państwa oraz osoby praw-
ne utworzone zgodnie z prawem tego państwa i mające sie-
dzibę na jego terytorium;

7) określenie „statek państwa wysyłającego” oznacza
każdy statek uprawniony do podnoszenia bandery tego
państwa.

CZĘŚĆ II

Tworzenie konsulatów i dopuszczanie konsulów

Artykuł 2

1. Każda z Umawiających się Stron może tworzyć kon-
sulaty na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zgodnie
z niniejszą Konwencją.

желая урегулировать в духе дружбы и сотрудни-
чества консульские отношения между обоими государ-
ствами,

решили заключить настоящую Конвенцию и с этой
целью назначили своими Уполномоченными:

Государственный Совет Польской Народной Рес-
публики — Рапацкого Адама, Министра Иностран-
ных Дел Польской Народной Республики;

Президиум Верховного Совета Союза Советских
Социалистических Республик — Абрахимов Петр
Андреевич, Чрезвычайного и Полномочного Посла Со-
юза ССР в Польской Народной Республике,

которые после обмена своими полномочиями, най-
денными в должной форме и надлежащем порядке, со-
гласились о нижеследующем.

ЧАСТЬ I

Определения

Статья 1

В соответствии с настоящей Конвенцией:

1) определение «консул» относится к каждому ли-
цу, являющемуся гражданином страны, назначившей
консула, которое получило от страны пребывания кон-
сула экзекватуру или другое, хотя бы временное раз-
решение для деятельности в качестве генерального
консула, консула, вице-консула или консульского
агента;

2) определение «должностное лицо консульской
службы» относится к каждому лицу, кроме консула,
которое выполняет консульские функции и имеет
гражданство страны, назначившей консула; это опре-
деление не включает технического персонала и домаш-
ней прислуги;

3) определение «сотрудник консульства» относится
к каждому лицу, работающему в консульстве;

4) определение «консульство» относится к гене-
ральным консульствам, консульствам, вице-консуль-
ствам и консульским агентствам;

5) определение «консульский архив» включает
служебную корреспонденцию, документы, а также шка-
фы и другое канцелярское имущество, предназначен-
ное для хранения документов;

6) определение «гражданин государства...» отно-
сится к физическим лицам, имеющим гражданство это-
го государства, а также юридическим лицам, учреж-
денным согласно законам этого государства и имеющим
местопребывание на его территории;

7) определение «судно страны, назначившей кон-
сула», относится к каждому судну, имеющему право
плавать под флагом этой страны.

ЧАСТЬ II

Учреждение консульств и допущение консулов

Статья 2

1. Каждая из Договаривающихся Сторон может
учреждать консульства на территории другой Догова-
ривающейся Стороны в соответствии с настоящей
Конвенцией.

2. Okręgi konsularne będą w każdym przypadku określone w drodze porozumienia obu Umawiających się Stron.

Artykuł 3

1. Konsul będzie dopuszczony do wykonywania działalności urzędowej i uznany zgodnie z przepisami i zwyczajami obowiązującymi w państwie przyjmującym przez udzielenie exequatur po przedstawieniu listów komisyjnych. W listach komisyjnych powinien być wskazany okręg konsularny.

2. Exequatur zawierające określenie okręgu konsularnego będzie udzielone konsulowi niezwłocznie. Państwo przyjmujące zawiadomi bez zwłoki właściwe organy władzy w okręgu konsularnym o udzieleniu exequatur. Organy te podejmą niezbędne kroki dla umożliwienia konsulowi rozpoczęcia działalności urzędowej i korzystania z uprawnień przyznanych mu przez niniejszą Konwencję.

Artykuł 4

W konsulacie może być zatrudniona niezbędna ilość pracowników zarówno obywateli państwa wysyłającego, jak i obywateli państwa przyjmującego. Konsul komunikuje na piśmie właściwym organom władzy państwa przyjmującego imiona, nazwiska, adresy i charakter służbowy tych pracowników.

Artykuł 5

1. W przypadku niemożności wykonywania przez konsula jego działalności urzędowej państwo wysyłające może upoważnić do tymczasowego kierowania konsulem osobę ze swego przedstawicielstwa dyplomatycznego lub funkcjonariusza konsularnego, zawiadamiając o tym uprzednio właściwe organy władzy państwa przyjmującego.

2. Osoba dopuszczona do tymczasowego kierowania konsulem będzie korzystać z praw i przywilejów, jakie niniejsza Konwencja przyznaje konsulowi.

CZĘŚĆ III

Przywileje konsularne

Artykuł 6

Państwo przyjmujące zapewnia konsulowi i pracownikom konsulatu swobodne wykonywanie działalności urzędowej. Organy władzy państwa przyjmującego udzielają powyższym osobom wszelkiej pomocy przy wykonywaniu tej działalności.

Artykuł 7

1. Na budynku, w którym mieści się konsulat, oraz na jego ogrodzeniu może być umieszczona tablica z godłem państwa wysyłającego i z nazwą konsulatu w języku urzędowym tego państwa.

2. Na budynku, w którym mieści się konsulat, może być wywieszona flaga państwa wysyłającego. Konsul może umieszczać flagę państwa wysyłającego na samochodach, statkach i innych środkach komunikacji w czasie używania ich dla celów służbowych.

2. Консульские округа будут в каждом отдельном случае определяться по соглашению между Договаривающимися Сторонами.

Статья 3

1. Консул допускается к осуществлению служебной деятельности и признается в соответствии с правилами и обычаями, действующими в стране пребывания, посредством предоставления экзекватуры после представления им консульского патента. В консульском патенте должен быть указан консульский округ.

2. Экзекватура, содержащая определение консульского округа, предоставляется консулу незамедлительно. Страна пребывания консула незамедлительно уведомляет соответствующие власти консульского округа о предоставлении экзекватуры. Эти власти принимают необходимые меры, чтобы консул мог начать служебную деятельность и пользоваться предоставленными ему настоящей Конвенцией правами.

Статья 4

Для работы в консульстве может быть принято необходимое количество сотрудников, как граждан страны, назначившей консула, так и граждан страны пребывания консула. Консул в письменном виде сообщает соответствующим властям страны пребывания фамилии, имена, адреса и служебное положение этих сотрудников.

Статья 5

1. В случае невозможности осуществления консулом своей служебной деятельности страна, назначившая консула, может уполномочить для временного руководства консульством лицо из своего дипломатического представительства или должностное лицо консульской службы, предварительно сообщив об этом соответствующим властям страны пребывания консула.

2. Лицо, допущенное к временному руководству консульством, будет пользоваться правами и привилегиями, признанными настоящей Конвенцией за консулом.

ЧАСТЬ III

Консульские привилегии

Статья 6

Страна пребывания консула обеспечивает консулу и сотрудникам консульства свободное осуществление их служебной деятельности. Власти страны пребывания оказывают указанным лицам всяческую помощь при осуществлении ими служебной деятельности.

Статья 7

1. На здании, в котором находится консульство, а также на его ограде, может быть помещен щит с гербом страны, назначившей консула, и названием консульства на официальном языке этой страны.

2. На здании, в котором находится консульство, может быть вывешен флаг страны, назначившей консула. Консул может вывешивать флаг страны, назначившей консула, на автомашинах, судах и других средствах передвижения во время использования их в служебных целях.

Artykuł 8

1. Pomieszczenia urzędowe konsulatu są nietykalne. W pomieszczeniach tych oraz w mieszkaniu konsula organy władzy państwa przyjmującego nie mogą dokonywać jakichkolwiek czynności przymusowych.

2. Pomieszczenia urzędowe konsulatu powinny być oddzielone od mieszkań pracowników konsulatu.

Artykuł 9

1. Archiwa konsulatu są nietykalne. Organy władzy państwa przyjmującego nie mogą przeglądać ich ani zatrzymywać.

2. Archiwa konsulatu powinny być przechowywane oddzielnie od osobistych dokumentów konsula i pracowników konsulatu.

Artykuł 10

1. Konsul może wysyłać i otrzymywać urzędową korespondencję posługując się pocztą dyplomatyczną.

2. Korespondencja konsulatu zarówno wysyłana, jak i otrzymywana jest nietykalna. Organy władzy państwa przyjmującego nie mogą przeglądać jej ani zatrzymywać.

3. Konsul może posługiwać się szyfrem przy porozumiewaniu się z przedstawicielem dyplomatycznym i innymi organami władzy państwa wysyłającego.

Artykuł 11

1. Konsul i pracownicy konsulatu posiadający obywatelstwo państwa wysyłającego nie podlegają jurysdykcji państwa przyjmującego w sprawach ich działalności urzędowej.

2. W przypadku popełnienia przez konsula czynu, nie związanego z jego działalnością urzędową, podlegającego karze według prawa państwa przyjmującego, sprawa podjęcia jakichkolwiek kroków wobec konsula będzie w każdym przypadku uprzednio uzgodniona między obu Umawiającymi się Stronami.

Artykuł 12

1. Konsul i pracownicy konsulatu mogą być wezwani do złożenia zeznań w charakterze świadków w sprawach cywilnych i karnych. Wezwanie powinno posiadać formę pisma urzędowego bez wskazania na możliwość zastosowania jakichkolwiek środków w przypadku niestawiennictwa. Sąd lub urząd pragnący uzyskać zeznania podejmie niezbędne kroki, aby nie spowodować zakłóceń w wykonywaniu obowiązków urzędowych przez powyższe osoby.

2. Konsul i pracownicy konsulatu mogą odmówić złożenia zeznań w charakterze świadków przed sądami lub organami władzy państwa przyjmującego w sprawach dotyczących działalności urzędowej tych osób oraz odmówić okazania korespondencji i dokumentów urzędowych. Jeżeli sąd lub organ władzy państwa przyjmującego uzna odmowę za nieuzasadnioną, skieruje sprawę do rozstrzygnięcia na drodze dyplomatycznej.

3. Konsul, powołując się na ważne okoliczności służbowe lub chorobę, może prosić o przesłuchanie go w innym terminie albo w pomieszczeniu urzędowym konsulatu lub w mieszkaniu.

Статья 8

1. Служебные помещения консульства неприкосновенны. В таких помещениях, а также в личном жилище консула власти страны пребывания консула не могут предпринимать каких-либо принудительных мер.

2. Служебные помещения консульства должны быть отделены от квартир сотрудников консульства.

Статья 9

1. Архивы консульства являются неприкосновенными. Власти страны пребывания не могут их ни просматривать, ни задерживать.

2. Архивы консульства должны храниться отдельно от личных документов консула и сотрудников консульства.

Статья 10

1. Консул может высылать и получать служебную корреспонденцию, пользуясь дипломатической почтой.

2. Высылаемая и получаемая корреспонденция консульства является неприкосновенной. Власти страны пребывания не могут её ни просматривать, ни задерживать.

3. Консул может пользоваться шифром при сношениях с дипломатическим представителем и другими властями страны, назначившей консула.

Статья 11

1. Консул и сотрудники консульства, являющиеся гражданами страны, назначившей консула, не подлежат юрисдикции страны пребывания в том, что касается их служебной деятельности.

2. В случае совершения консулом действия, не связанного с его служебной деятельностью, наказуемого по законам страны пребывания консула, вопрос о принятии каких-либо мер по отношению к консулу будет в каждом случае предварительно согласовываться между обеими Договаривающимися Сторонами.

Статья 12

1. Консул и сотрудники консульства могут быть вызваны для дачи показаний в качестве свидетелей по гражданским и уголовным делам. Вызов должен иметь форму официального письма без указания о возможности принятия каких-либо мер в случае неявки. Суд или учреждение, желающие получить показание, принимают необходимые меры, чтобы не вызвать затруднений в осуществлении указанными лицами своих служебных обязанностей.

2. Консул и сотрудники консульства могут отказаться давать показания в качестве свидетелей перед судами и другими властями страны пребывания по вопросам, касающимся их служебной деятельности, а также отказаться предъявить корреспонденцию и служебные документы. Если суд или власти страны пребывания консула признают отказ необоснованным, вопрос передается на разрешение дипломатическим путем.

3. Консул, сославшись на важные служебные обстоятельства или болезнь, может просить выслушать его в другое время, или в служебном помещении консульства, или на квартире.

Artykuł 13

Konsul, pracownicy konsulatu oraz ich małżonkowie i małoletnie dzieci mieszkające z nimi nie podlegają — pod warunkiem posiadania obywatelstwa państwa wysyłającego — przepisom państwa przyjmującego dotyczącym rejestracji, zezwoleń na pobyt i meldunków cudzoziemców.

Artykuł 14

1. Nieruchomości państwa wysyłającego przeznaczone dla celów urzędowych konsulatu lub na mieszkania konsula i pracowników konsulatu zwolnione są od wszelkich podatków.

2. Samochody, statki i inne środki komunikacji, odbiorniki radiowe i telewizyjne oraz inne ruchomości stanowiące własność państwa wysyłającego i służące potrzebom konsulatu zwolnione są od wszelkich podatków i opłat.

Artykuł 15

Konsul, pracownicy konsulatu oraz ich małżonkowie i małoletnie dzieci mieszkające z nimi zwolnieni są — pod warunkiem posiadania obywatelstwa państwa wysyłającego — od wszelkich podatków bezpośrednich i opłat. Ze zwolnień takich korzysta również mienie ruchome powyższych osób.

Artykuł 16

1. Przedmioty przeznaczone dla potrzeb konsulatu zwalniane są od opłat celnych w takim samym trybie, jak przedmioty przeznaczone dla potrzeb przedstawicielstwa dyplomatycznego.

2. Przedmioty stanowiące własność lub przeznaczone dla konsula i pracowników konsulatu, jak również dla ich małżonków i małoletnich dzieci mieszkających z nimi, zwolnione są — pod warunkiem posiadania przez te osoby obywatelstwa państwa wysyłającego — od opłat celnych w tym samym zakresie, co przedmioty stanowiące własność lub przeznaczone dla członków i pracowników przedstawicielstwa dyplomatycznego.

CZĘŚĆ IV

Funkcje konsula

Artykuł 17

1. Konsul może bronić praw i interesów państwa wysyłającego i jego obywateli oraz wykonywać opiekę nad tymi obywatelami. W tym celu może on zwracać się bezpośrednio do sądów i organów władzy w okręgu konsularnym.

2. Konsul może bez szczególnych pełnomocnictw zastępować przed sądami i organami władzy w okręgu konsularnym obywateli państwa wysyłającego, jeżeli z powodu nieobecności lub wskutek innych ważnych przyczyn nie mogą oni w odpowiednim czasie bronić swych praw i interesów.

Artykuł 18

Konsul może:

- 1) rejestrować obywateli państwa wysyłającego;

Статья 13

На консула и сотрудников консульства, а также на их супругов и несовершеннолетних детей, проживающих вместе с ними, поскольку они являются гражданами страны, назначившей консула, не распространяются предписания страны пребывания консула, касающиеся регистрации, разрешений на пребывание и прописки иностранцев.

Статья 14

1. Недвижимое имущество страны, назначившей консула, предназначенное для служебных целей консульства или для жилья консула и сотрудников консульства, освобождается от всех налогов.

2. Автомшины, катера и другие средства передвижения, радиоприемники и телевизоры, а также другое движимое имущество, являющееся собственностью страны, назначившей консула, и служащее потребностям консульства, освобождается от всех налогов и сборов.

Статья 15

Консул, сотрудники консульства, а также супруги и несовершеннолетние дети, проживающие вместе с ними, поскольку они являются гражданами страны, назначившей консула, освобождаются от всех прямых налогов и сборов. Такие же льготы распространяются и на движимое имущество вышеуказанных лиц.

Статья 16

1. Предметы, предназначенные для нужд консульства, освобождаются от таможенных пошлин в таком же порядке, как и предметы, предназначенные для нужд дипломатического представительства.

2. Предметы, являющиеся собственностью или предназначенные для консула и сотрудников консульства, а также для их супругов и несовершеннолетних детей, проживающих вместе с ними, поскольку они являются гражданами страны, назначившей консула, освобождаются от таможенных пошлин в такой же мере, как и предметы, являющиеся собственностью или предназначенные для членов и сотрудников дипломатического представительства.

ЧАСТЬ IV

Функции консула

Статья 17

1. Консул может защищать права и интересы страны, назначившей консула, и её граждан, а также осуществлять заботу об этих гражданах. С этой целью он может обращаться непосредственно в суды и к властям своего консульского округа.

2. Консул может без особых полномочий представлять перед судами и другими властями консульского округа граждан страны, назначившей консула, если они вследствие отсутствия или в результате других уважительных причин не могут своевременно защищать свои права и интересы.

Статья 18

Консул может:

- 1) регистрировать граждан страны, назначившей консула;

- 2) wystawiać paszporty obywatelom państwa wysyłającego;
- 3) wystawiać inne dokumenty podróży;
- 4) udzielać wiz.

Artykuł 19

1. Konsul może sporządzać akty urodzenia i zgonu obywateli państwa wysyłającego.

2. Postanowienie ustępu 1 nie zwalnia jednak osób zobowiązanych przez prawo państwa przyjmującego od obowiązku dokonywania zgłoszeń urodzeń i zgonów, wymaganego przez prawo tego państwa.

Artykuł 20

Konsul może przyjmować oświadczenia o wstąpieniu w związek małżeński i sporządzać akty małżeństwa, jeżeli obie strony posiadają obywatelstwo państwa wysyłającego. Jeżeli przynajmniej jedna ze stron wступujących w związek małżeński posiada stałe miejsce zamieszkania w państwie przyjmującym, konsul zawiadomi właściwe organy władzy tego państwa o zawarciu związku małżeńskiego.

Artykuł 21

1. Konsul może wykonywać czynności notarialne przewidziane przez prawo państwa wysyłającego, jeżeli dotyczą one obywateli tego państwa i mogą wywrzeć skutki prawne na jego terytorium.

2. Konsul może sporządzać i uwierzytelniać tłumaczenia dokumentów z języka państwa wysyłającego na język państwa przyjmującego i odwrotnie. Tłumaczenia te mają w państwie przyjmującym tę samą moc prawną i dowodową, co tłumaczenia sporządzone lub uwierzytelnione zgodnie z prawem tego państwa.

3. Konsul może legalizować dokumenty wystawione lub uwierzytelnione w państwie przyjmującym lub wysyłającym. Przepis niniejszy nie narusza postanowień artykułów 15 i 16 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, zawartej w dniu 28 grudnia 1957 roku.

Artykuł 22

Konsul może przyjmować do depozytu od obywateli państwa wysyłającego dokumenty oraz pieniądze i inne przedmioty wartościowe.

Artykuł 23

1. Konsul może zwrócić się do sądu lub organu władzy państwa przyjmującego o ustanowienie opieki bądź kurateli dla potrzebującego jej obywatela państwa wysyłającego do czasu ustanowienia takiej opieki lub kurateli przez sąd lub organ władzy tego państwa.

2. Konsul może zwrócić się do sądu lub organu władzy państwa przyjmującego z wnioskiem o ustanowienie kuratora dla mienia należącego do obywatela państwa wysyłającego, jeżeli mienie to pozostaje bez opieki.

- 2) выдавать паспорта гражданам страны, назначившей консула;
- 3) выдавать другие проездные документы;
- 4) выдавать визы.

Статья 19

1. Консул может составлять акты о рождении и смерти граждан страны, назначившей консула.

2. Постановление пункта 1 не освобождает, однако, лиц, на которых это возложено законом страны пребывания консула, от обязанности делать заявления о регистрации рождения и смерти, требуемые законами этой страны.

Статья 20

Консул может принимать заявления о вступлении в брак и регистрировать браки, если обе стороны имеют гражданство страны, назначившей консула. Если хотя бы одна из брачующихся сторон постоянно проживает в стране пребывания консула, консул сообщает сведения о регистрации брака соответствующим властям страны своего пребывания.

Статья 21

1. Консул может осуществлять нотариальные действия, предусмотренные законом страны, назначившей консула, если они касаются граждан этой страны и могут иметь юридические последствия на её территории.

2. Консул может производить и заверять переводы документов с языка страны, назначившей консула, на язык страны его пребывания и наоборот. Такие переводы документов имеют в стране пребывания консула такую же юридическую и доказательную силу как и переводы, составленные или заверенные в соответствии с законами этой страны.

3. Консул может легализовать документы, выданные или заверенные в стране его пребывания или в стране, назначившей консула. Настоящее положение не нарушает постановлений статей 15 и 16 Договора между Польской Народной Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам, заключенного 28 декабря 1957 года.

Статья 22

Консул может принимать на хранение от граждан страны, назначившей консула, документы, а также деньги и другие ценности.

Статья 23

1. Консул может обратиться в суд или к властям страны пребывания консула с просьбой установить опеку или попечительство над нуждающимся в этом гражданином страны, назначившей консула, до момента, когда такая опека или попечительство будут установлены судом или властями этой страны.

2. Консул может обратиться в суд или к властям страны пребывания с просьбой назначить попечителя над имуществом, принадлежащем гражданину страны, назначившей консула, если это имущество оказалось без надзора.

Artykuł 24

Do funkcji konsula w sprawach spadkowych stosuje się postanowienia Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, zawartej w dniu 28 grudnia 1957 roku.

Artykuł 25

Konsul może okazywać wszelkiego rodzaju pomoc statku i okrętom wojennym państwa wysyłającego, które przybyły do portu w okręgu konsularnym. Może on je odwiedzać, kapitan zaś i członkowie załogi mogą komunikować się z konsulem.

Artykuł 26

1. Konsul może żądać od kapitana i członków załogi statku państwa wysyłającego udzielenia informacji o statku, ładunku oraz przebiegu i celu podróży, sprawdzać dokumenty okrętowe oraz ułatwiać przybycie i wyjście statku z portu.

2. Konsul może — jeżeli zezwala na to prawo państwa przyjmującego — występować wraz z kapitanem lub członkami załogi przed sądami i organami władzy tego państwa, udzielać powyższym osobom wszelkiej pomocy, a także występować w charakterze tłumacza w sprawach tych osób przed wspomnianymi sądami i organami władzy.

3. Konsul może — jeżeli zezwala na to prawo państwa wysyłającego — rozstrzygać spory między kapitanem a członkami załogi włącznie ze sporami dotyczącymi płac i umów o pracę oraz angażować i zwalniać kapitana i członków załogi.

Artykuł 27

1. W przypadku awarii statku właściwe organy władzy państwa przyjmującego zawiadomią o tym niezwłocznie właściwego konsula.

2. W przypadku awarii konsul może udzielać wszelkiej pomocy statkowi, członkom załogi i pasażerom, jak również stosować środki zmierzające do zabezpieczenia ładunku i naprawy statku lub zwracać się do organu władzy państwa przyjmującego z prośbą o dokonanie takich czynności. Właściwe organy władzy państwa przyjmującego ułatwią konsulowi dokonywanie czynności podejmowanych przez niego w związku z awarią statku.

Artykuł 28

Konsul może — jeżeli przewiduje to prawo państwa wysyłającego — przyjmować oświadczenia oraz sporządzać i podpisywać dokumenty dotyczące statku i jego załogi.

Artykuł 29

Postanowienia artykułów 25 — 28 niniejszej Konwencji stosuje się odpowiednio do samolotów, ich dowódców i członków załóg.

Artykuł 30

Konsul może pobierać opłaty konsularne przewidziane przez prawo państwa wysyłającego.

Статья 24

Функции консула по наследственным делам регулируются постановлениями Договора между Польской Народной Республикой и Союзом Советских Социалистических Республик о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам, заключенного 28 декабря 1957 года.

Статья 25

Консул может оказывать всяческую помощь торговым и военным судам страны, назначившей консула, зашедшим в порт консульского округа. Он может посещать эти суда, а капитан и члены экипажа могут сноситься с консулом.

Статья 26

1. Консул может требовать от капитана и членов экипажа судна страны, назначившей консула, представления информации о судне, грузе, о всем случившемся во время плавания, о цели плавания, проверять судовые документы, а также содействовать заходу в порт и выходу судна из порта.

2. Консул может, если это позволяют законы страны пребывания консула, выступать совместно с капитаном или членами экипажа перед судами и властями этой страны, оказывать упомянутым лицам всяческую помощь, а также выступать в качестве переводчика по делам этих лиц перед упомянутыми судами и властями.

3. Консул может, если это позволяют законы страны, назначившей консула, решать споры между капитаном и членами экипажа, включая споры, относящиеся к заработной плате и трудовому соглашению, а также назначать и увольнять капитана и членов экипажа.

Статья 27

1. В случае аварии судна компетентные власти страны пребывания консула незамедлительно известят об этом соответствующего консула.

2. В случае аварии судна консул может оказывать всяческую помощь судну, членам экипажа и пассажирам, а также принимать меры, направленные к обеспечению сохранности груза и ремонта судна, либо обращаться к властям пребывания консула, с просьбой принять такие меры. Компетентные власти страны пребывания консула окажут консулу содействие в мероприятиях, проводимых им в связи с аварией судна.

Статья 28

Консул может, если это предусматривается законами страны, назначившей консула, принимать заявления, а также составлять и подписывать документы, касающиеся судна и его экипажа.

Статья 29

Постановления статей 25—28 настоящей Конвенции применяются соответственно к самолетам, их командирам и членам экипажей.

Статья 30

Консул может взимать консульские сборы, предусмотренные законами страны, назначившей консула.

CZĘŚĆ V

Postanowienia końcowe

Artykuł 31

Postanowienia części IV niniejszej Konwencji dotyczące funkcji konsulów stosuje się odpowiednio do kierownika wydziału konsularnego przedstawicielstwa dyplomatycznego każdej Umawiającej się Strony, jeżeli powierzenie mu tej funkcji zostanie zakomunikowane drugiej Umawiającej się Stronie. Wykonywanie przez powyższą osobę funkcji konsularnych nie narusza jej przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

Artykuł 32

Z chwilą wejścia w życie niniejszej Konwencji traci moc konwencja konsularna pomiędzy Polską a Związkiem Radzieckim, zawarta w dniu 18 lipca 1924 roku.

Artykuł 33

Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Moskwie.

Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieograniczony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron; w takim przypadku Konwencja traci moc obowiązującą po upływie 6 miesięcy od dnia otrzymania przez drugą Stronę notyfikacji o jej wypowiedzeniu.

Konwencję niniejszą sporządzono w Warszawie, dnia 21 stycznia 1958 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i rosyjskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

(—) A. Rapacki

Z upoważnienia Prezydium
Rady Najwyższej Związku
Socjalistycznych Republik
Radzieckich

(—) P. A. Abrasimow

По уполномочию
Государственного Совета
Польской Народной
Республики

(—) А. Рапацки

По уполномочию
Президиума
Верховного Совета
Союза Советских
Социалистических
Республик

(—) П. Абрасимов

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 lutego 1958 roku.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

I 16

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 maja 1958 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 33 Konwencji konsularnej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanej w Warszawie dnia 21 stycznia 1958 r., nastąpiła

w Moskwie dnia 8 maja 1958 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

ЧАСТЬ V

Заключительные постановления

Статья 31

Постановления части IV настоящей Конвенции, касающиеся функций консулов, относятся соответственно и к заведующему консульским отделом дипломатического представительства каждой из Договаривающихся Сторон, если о назначении его на эту должность будет сообщено другой Договаривающейся Стороне. Исполнение указанным лицом консульских функций не затрагивает его дипломатических привилегий и иммунитетов.

Статья 32

С вступлением в силу настоящей Конвенции Консульская конвенция между Польшей и Советским Союзом, заключенная 18 июля 1924 года, прекращает свое действие.

Статья 33

Настоящая Конвенция подлежит ратификации и вступит в силу по истечении 30 дней после обмена ратификационными грамотами, который состоится в Москве.

Настоящая Конвенция заключена на неограниченный срок. Она может быть денонсирована каждой из Договаривающихся Сторон; в этом случае Конвенция теряет свою силу по истечении 6 месяцев со дня получения другой Договаривающейся Стороной извещения о ее денонсации.

Настоящая Конвенция составлена в Еаршаве 21 января 1958 года в двух экземплярах, каждый на польском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

В удостоверение чего вышеуказанные Уполномоченные обеих Договаривающихся Сторон подписали настоящую Конвенцию и скрепили её печатями.